

ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านในนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๖:

กรณีศึกษาจากโรงเรียนบ้านดอนไผ่

และโรงเรียนอนุบาลสำลายมาต จังหวัดบุรีรัมย์

An Achievement in Reading Skill of Grade 6 Students in
The Primacy School Level: A Case Study of Ban Don Yai School
and Anuban Lamplaimat School, Buriram Province

ณภัทร เชาว์นวม¹ / อุภาวัณณ์ นามหิรัญ²

Napat Chawnuam¹ / Uphawan Namhiran²

¹⁻²Program of Thai Language, Faculty of Humanities and Social Sciences

Buriram Rajabhat University

Buri Ram 31000, Thailand

Email: junenapat1985@gmail.com

Abstract

This research aimed to study reading skill of grade 6 students of Ban Don Yai School and AnubanLamplaimat School to find out result and give suggestion to both educational institutions with hypothesis that the achievement of reading skill of two groups of sample in each level might be different at statistical significant level. The research finding was shown as follows:

1) The sample of both groups has achievement of reading skill as a whole at the same level, namely, fairly (49%) and good level (60.09%) respectively, in which there was the difference and similarity of achievement

in each level , for instance, an achievement of reading skill in the basic level was at excellent level, whereas an achievement of reading skill in the intermediate level was at fairly level and good level respectively, and an achievement of reading skill at advance level was lesser than the standard and fairly level respectively. This was different from the hypothesis before research which assumed that both groups of sample might have different achievement of reading skill in basic, intermediate and advance level at statistical significance.

2) An average of achievement of reading skill of both groups in basic level was more than 60% and an average of achievement of reading skill of both groups in intermediate level was more than 50% and an average of achievement of reading skill of both groups in advance level was lesser than 50%, the result of which was consistent with the assumed hypothesis at all levels.

The researchers would present the research findings to both educational institutions as a report to continue further research for development of reading skill for the grade 6 students.

Keywords: Achievement of Reading skill, Grade 6 Students

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาทักษะการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนใหญ่ และโรงเรียนอนุบาลลำปลายมาศ เพื่อทราบผลและให้ข้อเสนอแนะแก่สถานศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งสองแห่ง โดยมีสมมติฐานเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านของกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยทั้งสองกลุ่มในแต่ละระดับของว่าอาจอยู่ในระดับที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่าน ปรากฏดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านในภาพรวมได้ในระดับใกล้เคียง

เคียงกันคือ ระดับพอใช้ (ร้อยละ 49) และ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60.09) ตามลำดับ โดยผลสัมฤทธิ์ในแต่ละระดับมีทั้งเหมือนและต่างกัน ได้แก่ ทักษะการอ่านระดับพื้นฐานมีผลสัมฤทธิ์ระดับ ดี เช่นเดียวกัน ทักษะการอ่านระดับปานกลางมีผลสัมฤทธิ์ระดับ พอใช้ และ ปานกลาง ตามลำดับ ทักษะการอ่านระดับสูงมีผลสัมฤทธิ์ระดับ ต่ำกว่าเกณฑ์ และ ปานกลาง ตามลำดับ ต่างจากสมมติฐานที่ตั้งไว้ก่อนศึกษาวิจัยว่ากลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่ม อาจมีผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านในระดับพื้นฐาน ระดับกลาง และระดับสูงที่แตกต่างกันออกไปอย่างมีนัยสำคัญ

2. กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่ม ได้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับพื้นฐาน มากกว่าร้อยละ 60 ได้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับกลาง มากกว่าร้อยละ 50 และได้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับสูง น้อยกว่าร้อยละ 50 ซึ่งผลที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานทุกระดับ

ผลการศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าว เป็นข้อมูลที่คณะผู้วิจัยจะนำเสนอต่อสถานศึกษา ทั้งสองแห่งในรูปแบบรายงานผลการวิจัยเพื่อเป็นประเด็นตั้งโจทย์วิจัยต่อยอดสำหรับพัฒนาทักษะการอ่านในนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน, นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะการรับสารที่สำคัญอันจะพัฒนาต่อยอดสู่ความรู้และกระบวนการคิดของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนอายุ 10-12 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่สมองส่วนหน้ากำลังมีพัฒนาการเต็มที่ทั้งนี้ รัฐบาลไทยจึงได้ตระหนักเห็นความสำคัญในเรื่องการส่งเสริมการอ่าน โดยประกาศให้การส่งเสริมการอ่านเป็นวาระแห่งชาติในวันที่ 2 เมษายน 2552 และต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกำหนดให้การอ่านเป็นวาระแห่งชาติ โดยกำหนดให้วันที่ 2 เมษายน ของทุกปีเป็นวันรักการอ่าน กำหนดให้ พ.ศ. 2552-2561 เป็นทศวรรษแห่งการอ่าน และกำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการอ่านเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นกลไกขับเคลื่อนการส่งเสริมการอ่านให้เกิดเป็นรูปธรรม (Saiyot, 1985) ซึ่งคนไทยจะได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการรู้หนังสือภายใน พ.ศ.2555คณะรัฐมนตรีจึงได้ขับเคลื่อนนโยบายส่งเสริมการอ่านเรื่อยมา โดยมีเป้าหมายการ

เพิ่มพฤติกรรมการอ่านของคนไทยจากค่าเฉลี่ยเดิมอ่านหนังสือเพียง 5 เล่มต่อปี ให้เพิ่มขึ้น 1 เท่าเป็น 10 เล่มต่อปีภายใน 1-2 ปี บวกกับวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อสร้างนิสัยรักการอ่าน และการสร้างบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการอ่าน

ข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นการให้ความสำคัญในเชิงนโยบายของรัฐบาลในเรื่องการส่งเสริมการอ่าน ทว่าในส่วนภูมิภาคนั้น ทักษะการอ่านในแต่ละระดับของเยาวชนยังมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยจึงความสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ที่ทักษะอ่านหนังสือของเยาวชนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งอยู่ในช่วงวัยที่สมองส่วนหน้ากำลังมีพัฒนาการเต็มที่ เพื่อให้ทราบข้อมูลว่าทักษะการอ่านแต่ละระดับของเยาวชนในวันนี้มีผลสัมฤทธิ์ในเกณฑ์ใด และอาจเป็นข้อมูลอ้างอิงสำคัญในการปรับปรุง ต่อยอดและพัฒนาทักษะการอ่านของเยาวชนกลุ่มหมายได้ต่อไป

โรงเรียนบ้านดอนใหญ่และโรงเรียนอนุบาลลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นสถานศึกษาที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง จากการออกฝึกประสบการณ์ฯ และการออกนิเทศ นักศึกษาฝึกประสบการณ์ของอาจารย์นิเทศก์สาขาวิชา ได้เห็นถึงนโยบายของสถานศึกษาทั้งสองแห่งที่เอาใจใส่ปัญหาทักษะการอ่านของนักเรียน โดยเฉพาะระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ต้องมีทักษะการอ่านที่เพียงพอเพื่อต่อยอดสู่การเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษา จึงกำหนดให้มีการซ่อมเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนระดับดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้บริบทของสถานศึกษาทั้งสองแห่งมีคสามแตกต่างกันคือเป็นโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่ ทักษะการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จึงอาจมีผลสัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ในฐานะของสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และการดำเนินงานเพื่อสังคมและชุมชนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่า การประเมินทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสถานศึกษาที่เลือกเป็นกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ โรงเรียนบ้านดอนใหญ่และโรงเรียนอนุบาลลำปลายมาศ จะแสดงผลสัมฤทธิ์ที่มีนัยสำคัญอันสะท้อนให้ครูผู้สอนและสถานศึกษาได้ทราบว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย มีทักษะการอ่านในแต่ละระดับอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพึงพอใจหรือไม่ อย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนในจังหวัดบุรีรัมย์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

ศึกษาทักษะการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนใหญ่ และโรงเรียนอนุบาลลำปลายมาศ เพื่อทราบผลและให้ข้อเสนอแนะแก่สถานศึกษากลุ่มเป้าหมายทั้ง 2 แห่ง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนใหญ่ จำนวน 5 คน และโรงเรียนอนุบาลลำปลายมาศ จำนวน 50 คน จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

2. สมมติฐานของการวิจัย

จากการสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน ที่เกี่ยวข้องพัฒนาการและความต้องการด้านการอ่านของวัยเด็กช่วงอายุ 10-12 ปี อันเป็นช่วงวัยสำคัญของการพัฒนาสมองส่วนหน้า (Bangkhombang, 2017) ผู้วิจัยจึงได้สร้างเครื่องมือเพื่อศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทักษะการอ่านในครั้งนี้ เพื่อวัดทักษะการอ่านของนักเรียนในระดับช่วงชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งอยู่ในช่วงวัยเดียวกับที่กล่าวถึงข้างต้น อันเป็นช่วงวัยที่สมองส่วนหน้ากำลังพัฒนาอย่างเต็มที่ หากได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างเหมาะสมเพียงพอ จะส่งผลต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ นำไปสู่ทักษะการเรียนรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความสำคัญของทักษะการอ่านดังกล่าว ส่งผลให้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ 4 ประการ ดังนี้

- 1) กลุ่มเป้าหมายทั้ง 2 กลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านแตกต่างกันไปอย่างมีนัยสำคัญ
- 2) กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับพื้นฐาน มากกว่าร้อยละ 60
- 3) กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับกลาง มากกว่าร้อยละ 50
- 4) กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับสูง น้อยกว่าร้อยละ 50

3. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

- 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับพื้นฐาน จำนวน 20 ข้อ
- 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับกลาง จำนวน 20 ข้อ
- 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับขั้นสูง จำนวน 20 ข้อ

4. การสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย ตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษารายละเอียดการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประเด็นการอ่าน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2) ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ด้านวรรณกรรมเยาวชน (Bangkhombang, 2017) เพื่อเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน สำหรับเด็กช่วงวัย 10-12 ปี (Chiangthong, 1983)

3) คณะผู้วิจัยร่วมหารือเพื่อออกแบบเครื่องมือวิจัย ดังนี้

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับพื้นฐาน จำนวน 20 ข้อ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับกลาง จำนวน 20 ข้อ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับขั้นสูง จำนวน 20 ข้อ

4) ให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย ด้านการวัดและประเมินผลทักษะการอ่านจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสม ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือวิจัย

5) คณะผู้วิจัยร่วมกันปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวิจัย ตามข้อวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการวิจัย โดยใช้เครื่องมือวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) ขอความอนุเคราะห์สถานศึกษาที่เป็นต้นสังกัดของกลุ่มเป้าหมาย
- 2) ชี้แจงกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับการวิจัยการวัดและประเมินทักษะการอ่าน
- 3) ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

4) รวบรวมข้อมูลที่ได้จากกลุ่มเป้าหมายเพื่อประมวลผล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) ประมวลผลคะแนนจากแบบทดสอบการวัดทักษะการอ่านในแต่ละระดับ ได้แก่ ระดับพื้นฐาน ระดับกลาง และระดับสูงของกลุ่มเป้าหมาย โดยจำแนกตามตามสถาบัน คือ โรงเรียนบ้านดอนใหญ่ (นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน) และโรงเรียนอนุบาลลำปลายมาศ (นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน) โดยมีเกณฑ์การประเมินจัดระดับทักษะด้วยค่าร้อยละ ดังนี้

ค่าร้อยละ 75 ขึ้นไป	จัดเป็นผลระดับ	ดีมาก
ค่าร้อยละ 65-74.99	จัดเป็นผลระดับ	ดี
ค่าร้อยละ 55-64.99	จัดเป็นผลระดับ	ปานกลาง
ค่าร้อยละ 45-54.99	จัดเป็นผลระดับ	พอใช้
ค่าร้อยละต่ำกว่า 45	จัดเป็นผลระดับ	ปรับปรุง

ผลการประเมินและวัดระดับทักษะการอ่านในแต่ละระดับ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

2) ประมวลผลคะแนนจากแบบทดสอบการวัดทักษะการอ่านในภาพรวมของกลุ่มเป้าหมาย โดยจำแนกตามตามสถาบัน ตามที่ระบุในข้อ 1) โดยมีเกณฑ์การประเมินจัดระดับทักษะด้วยค่าร้อยละ ดังนี้

ค่าร้อยละ 75 ขึ้นไป	จัดเป็นผลระดับ	ดีมาก
ค่าร้อยละ 65 - 74.99	จัดเป็นผลระดับ	ดี
ค่าร้อยละ 55 - 64.99	จัดเป็นผลระดับ	ปานกลาง
ค่าร้อยละ 45 - 54.99	จัดเป็นผลระดับ	พอใช้
ค่าร้อยละต่ำกว่า 45	จัดเป็นผลระดับ	ปรับปรุง

ผลการประเมินและวัดระดับทักษะการอ่านในแต่ละระดับ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการศึกษาวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 1: นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนใหญ่

ทักษะการอ่านของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 1 คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนใหญ่จำนวน 5 คน ทักษะการอ่านในแต่ละระดับคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีประเมินผลการประเมินตามตาราง ดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 1

ระดับทักษะ	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	ระดับผลสัมฤทธิ์
พื้นฐาน	65	ดี
ปานกลาง	51	พอใช้
สูง	31	ต่ำกว่าเกณฑ์
ค่าเฉลี่ยทุกระดับ	49	พอใช้

จากตารางแสดงผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน ของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 1 ในภาพรวมพบว่า ทักษะการอ่านระดับพื้นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ระดับ ดี ทักษะการอ่านระดับปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ระดับ พอใช้ ทักษะการอ่านระดับสูง มีผลสัมฤทธิ์ระดับ ต่ำกว่าเกณฑ์ ผลสัมฤทธิ์ในภาพรวม (ทุกระดับ) มีผลเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับ ปานกลาง

2. กลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 2: นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลลำปลายมาศ

ทักษะการอ่านของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 2 คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลลำปลายมาศจำนวน 50 คน ทักษะการอ่านในแต่ละระดับคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีประเมินผลการประเมินตามตาราง ดังนี้

ตาราง 2 แสดงผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 2

ระดับทักษะ	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	ระดับผลสัมฤทธิ์
พื้นฐาน	67.35	ดี
ปานกลาง	65.4	ดี
สูง	48.5	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยทุกระดับ	60.09	ปานกลาง

จากตารางแสดงผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน ของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 2 ในภาพรวม พบว่า ทักษะการอ่านระดับพื้นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ระดับ ดี ทักษะการอ่านระดับปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ระดับ ดี ทักษะการอ่านระดับสูง มีผลสัมฤทธิ์ระดับ ปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ในภาพรวม (ทุกระดับ) มีผลเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับ ปานกลาง

ผลข้อมูลดังกล่าว แสดงผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านของกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม ในภาพรวมได้ในระดับใกล้เคียงกันคือ ระดับพอใช้ (ร้อยละ 49) และ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60.09) ตามลำดับ โดยผลสัมฤทธิ์ในแต่ละระดับมีทั้งเหมือนและต่างกัน ได้แก่ ทักษะการอ่านระดับพื้นฐานมีผลสัมฤทธิ์ระดับ ดี เช่นเดียวกัน ทักษะการระดับปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ระดับ พอใช้ และ ดี ตามลำดับ ทักษะการอ่านระดับสูงมีผลสัมฤทธิ์ระดับ ต่ำกว่าเกณฑ์ และ ปานกลาง ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

จากประเมินผลทักษะการอ่านของกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดอนใหญ่ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลลำปลายมาศ ซึ่งได้กำหนดให้เป็นกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ โดยใช้เครื่องมือวิจัยคือข้อสอบวัดทักษะการอ่าน 3 ระดับ แบ่งเป็นระดับพื้นฐาน ระดับปานกลาง และระดับสูง ระดับละ 20 ข้อ รวมเป็น 60 ข้อ มีผลสรุปดังนี้

ทักษะการอ่านของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 1 จำนวน 5 คน พบว่า ทักษะการอ่านระดับพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 65 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.36) ทักษะการอ่านระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 51 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.19) ทักษะการอ่านระดับสูงมีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 31 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.29) สรุปค่าเฉลี่ยรวมทุกระดับ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 49 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.14)

ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน ของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 1 ในภาพรวม พบว่า ทักษะการอ่านระดับพื้นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ระดับ ดี ทักษะการอ่านระดับปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ระดับ พอใช้ ทักษะการอ่านระดับสูง มีผลสัมฤทธิ์ระดับ ต่ำกว่าเกณฑ์ ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านในภาพรวม (ทุกระดับ) มีผลเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับ ปานกลาง

ทักษะการอ่านของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 2 คือ จำนวน 50 คน พบว่า ทักษะการอ่านระดับพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 67.35 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.763) ทักษะการอ่าน

ระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 65.4 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.07) ทักษะการอ่านระดับสูงมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 48.5 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.67) สรุปค่าเฉลี่ยรวมทุกระดับมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 60.90 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.35)

ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน ของกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 2 ในภาพรวม พบว่า ทักษะการอ่านระดับพื้นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ระดับ ดี ทักษะการอ่านระดับปานกลาง มีผลสัมฤทธิ์ระดับ ดี ทักษะการอ่านระดับสูง มีผลสัมฤทธิ์ระดับ ปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน ในภาพรวม (ทุกระดับ) มีผลเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับ ปานกลาง

ผลข้อมูลดังกล่าว แสดงผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านของกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม ในภาพรวมได้ในระดับใกล้เคียงกันคือ ระดับพอใช้ (ร้อยละ 49) และ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60.09) ตามลำดับ โดยผลสัมฤทธิ์ในแต่ละระดับมีทั้งเหมือนและต่างกัน ได้แก่ ทักษะการอ่านระดับพื้นฐานมีผลสัมฤทธิ์ระดับ ดี เช่นเดียวกัน ทักษะการระดับปานกลางมีผลสัมฤทธิ์ระดับ พอใช้ และ ปานกลาง ตามลำดับ ทักษะการอ่านระดับสูงมีผลสัมฤทธิ์ระดับ ต่ำกว่าเกณฑ์ และ ปานกลาง ตามลำดับ

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ส่งผลให้ได้ข้อคำตอบจากสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ 4 ประการ ดังนี้

1) กลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านในภาพรวมได้ในระดับใกล้เคียงกันคือ ระดับพอใช้ (ร้อยละ 49) และ ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60.09) ตามลำดับ โดยผลสัมฤทธิ์ในแต่ละระดับมีทั้งเหมือนและต่างกัน ได้แก่ ทักษะการอ่านระดับพื้นฐานมีผลสัมฤทธิ์ระดับ ดี เช่นเดียวกัน ทักษะการระดับปานกลางมีผลสัมฤทธิ์ระดับ พอใช้ และ ปานกลาง ตามลำดับ ทักษะการอ่านระดับสูงมีผลสัมฤทธิ์ระดับ ต่ำกว่าเกณฑ์ และ ปานกลาง ตามลำดับ ต่างจากสมมติฐานที่ตั้งไว้ก่อนศึกษาวิจัยว่ากลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มน่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านในระดับพื้นฐาน ระดับกลาง และระดับสูง ที่แตกต่างกันออกไปอย่างมีนัยสำคัญ

2) กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่ม ได้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับพื้นฐาน มากกว่าร้อยละ 60 เป็นไปตามสมมติฐาน

3) กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่ม ได้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับกลาง มากกว่าร้อยละ 50 เป็นไปตามสมมติฐาน

4) กลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่ม ได้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับสูงน้อยกว่าร้อยละ 50 เป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผลจากการศึกษา

จากการสร้างและใช้เครื่องมือเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านการศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านในนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 : กรณีศึกษาจากโรงเรียนบ้านดอนใหญ่ และโรงเรียนอนุบาลลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1) ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับพื้นฐาน (ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น) ทักษะการอ่านระดับพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ระดับ ดี เช่นเดียวกัน (ร้อยละ 65 และร้อยละ 67.35 ตามลำดับ) เป็นข้อมูลที่แสดงถึงทักษะการอ่านเพื่อจำแนกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นที่อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน

จากผลข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยประเมินว่าหากกลุ่มเป้าหมายได้รับการฝึกฝนทักษะการจำแนก ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายทั้งสองได้เติมเต็มทักษะการอ่านระดับพื้นฐานซึ่งเป็นการวัดทักษะการจำแนกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้

2) ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับพินานกลาง (ใจความสำคัญ แนวคิดสำคัญ) ทักษะการอ่านระดับพินานกลางของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ต่างกัน โดยกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ พอใช้ (ร้อยละ 51) ส่วนกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ระดับ ดี (ร้อยละ 65.4) เป็นข้อมูลที่แสดงถึงทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ แนวคิดสำคัญที่อยู่ในระดับค่อนข้างต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยประเมินว่าควรต่อยอดเพื่อพัฒนากลุ่มเป้าหมายโดยการประเมินข้อดี ข้อด้อยของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่ม แล้วปรับแก้ เสริมเน้นทักษะอย่างตรงจุดจะส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายทั้งสองพัฒนาทักษะการอ่านระดับพินานกลาง คือ การอ่านจับใจความสำคัญ ประเมินแนวคิดสำคัญ นำไปสู่การอ่านที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3) ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับสูง (การอ่านวิเคราะห์ ตีความ) ทักษะการอ่านระดับสูงของกลุ่มเป้าหมายทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ต่างกัน โดยกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ในระดับ ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 31) ส่วนกลุ่มเป้าหมายกลุ่มที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ระดับ พานกลาง (ร้อยละ 48.5) เป็นข้อมูลที่แสดงถึงทักษะการอ่านวิเคราะห์ ที่อยู่ในระดับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากผลข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยประเมินว่าควรต่อยอดเพื่อพัฒนากลุ่มเป้าหมายโดยการประเมินข้อดี ข้อด้อยของกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม แล้วปรับแก้ เสริมเน้นทักษะอย่างตรงจุด จะสามารถเอื้อให้กลุ่มเป้าหมายทั้งสองพัฒนาทักษะการอ่านระดับสูง คือ การอ่านวิเคราะห์ตีความ ให้อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจได้

จากผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านของกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 คือสถานศึกษาขนาดเล็ก กลุ่มที่ 2 คือ สถานศึกษาขนาดใหญ่ ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับพื้นฐานอยู่ในระดับเดียวกัน ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านระดับปานกลางและระดับสูง มีผลต่างกัน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านในภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ปัจจัยที่ส่งผลให้ผลการศึกษาวิเคราะห์ออกมาตามข้อมูลดังกล่าว เป็นไปได้ว่ามีอยู่สามประการสำคัญ คือ ระดับพื้นฐานของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมของการเรียน ซึ่งเป็นประเด็นที่สามารถนำศึกษาวิเคราะห์เพื่อตั้งโจทย์และแก้ปัญหาได้ในโอกาสต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1) ผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางเพื่อออกแบบชุดพัฒนาทักษะการอ่านของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านที่ดีและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2) การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มเป้าหมายค่อนข้างจำกัด การวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มกลุ่มเป้าหมายให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น เพื่อให้เห็นภาพรวมของทักษะการอ่านของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดบุรีรัมย์

Reference

Bankhombang, C. (2017, April 20). Personal Interview.

Chiangthong, P. (1983). **Wannakam samrap dek**. (in Thai) [Literature for Children]. Bangkok: Suwiriyasan.

Inthonkamhaeng, R. (1981). **Wannakam samrap dek lae wairun**. (in Thai) [Children and Youth Literature]. Bangkok: Rakhamaeng University.

Khaemani, T. et.al. (2001). **Witthayakan dan kan khit**. (in Thai) [Science of Thinking]. Bangkok: The Master Group Management.

Mansetthawit, N. (1997). **Phasa kap kan phatthana khwam khit**. (in Thai) [Language and Thinking Development]. Bangkok: Odeon Store.

Matcharat, T. (1996). **Kan khian nangsue song soem kan an lae nangsue an phoem toem**. (2nd Ed.). Bangkok: Love and Lip Press.

Saiyot, L. & Saiyot, A. (1985). **Lak kan wichai thang kan sueksa**. (in Thai) [Principle of Education Research]. Bangkok: Sueksaphon.

Sangthada, R. (1988). **Nangsue samrap dek**. (in Thai) [Book for Children]. Mahasarakham: Srinakharinwirot University.

